

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 380/2025
01.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2203/24 од 13.12.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 45/25 од 14.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2203/24 од 13.12.2024. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 45/25 од 14.01.2025. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2203/24 од 13.12.2024. године, продужен је притвор према окривљеном АА на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) у вези члана 216. став 3. Законика о кривичном поступку, одређен решењем судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кпп Д бр. 270/24 од 16.10.2024. године, који се рачуна од 15.10.2024. године и по овом решењу притвор може трајати 30 дана, а најдуже до 11.01.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 45/25 од 14.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Милошевића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр. 2030/24, Кв. бр. 2203/24 од 13.12.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Милошевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и „окривљеног пусти да се брани са слободе или укине решење о продужењу притвора и донесе меру кућног притвора под електронским

надзором или примени неку од других блажих мера, а у складу са својим законским могућностима“.

Врховни суд је доставио Врховном јавном тужиоцу примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у складу са одредбом члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, с обзиром да суд није утврдио постојање нарочитих околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, већ је приликом одређивања мере притвора, као најтеже мере, наведено да је окривљени раније више пута осуђиван и да су све осуде због извршења истоврсног кривичног дела у односу на дело за које постоји основана сумња да је извршио у овом кривичном поступку, при чему суд није дао ближе податке о периоду на који се наведене осуде односе и кривичним делима за која је окривљени осуђен, а које све чињенице, по наводима браниоца, нису довољне за одређивање најтеже мере присуства окривљеног. Осим тога бранилац у поднетом захтеву нумерише и образлаже повреде закона из члана 10. и члана 16. ЗКП, указујући да суд произвољно цени постојање особитих околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, а не узима у обзир вештачење које доказује да је окривљени последњи пут изашао на слободу 2022. године, а не 2024. године.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 10, 16. и 211. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**